

พระราชกฤษฎีกา

ออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยรายจ่ายที่ไม่ให้ถือเป็นรายจ่าย
ในการคำนวณกำไรสุทธิ (ฉบับที่ ๓๑๕)

พ.ศ. ๒๕๔๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๐
เป็นปีที่ ๕๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดรายจ่ายที่ไม่ให้ถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๖๕
ตรี (๒๐) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร
(ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๖ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วย
รายจ่ายที่ไม่ให้ถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิ (ฉบับที่ ๓๑๕) พ.ศ. ๒๕๔๐”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยรายจ่ายที่ไม่ให้
ถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิ (ฉบับที่ ๒๕๔) พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๔ รายจ่ายต่อไปนี้ ไม่ให้ถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิ

(๑) มูลค่าต้นทุนของทรัพย์สินประเภทรถยนต์นั่งและรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกินสิบคน ตามกฎหมายว่าด้วยพิกัตอัตราภาษีสรรพสามิต เฉพาะส่วนที่เกินคันละหนึ่งล้านบาท

(๒) ค่าเช่าทรัพย์สินประเภทรถยนต์นั่งและรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกินสิบคนตามกฎหมาย ว่าด้วยพิกัตอัตราภาษีสรรพสามิต เฉพาะค่าเช่าส่วนที่เกินคันละสามหมื่นหกพันบาทต่อเดือนในกรณีที่เช่า เป็นรายเดือนหรือรายปี หรือค่าเช่าส่วนที่เกินคันละหนึ่งพันสองร้อยบาทต่อวันในกรณีที่เช่าเป็นรายวัน เศษของเดือนให้คิดเป็นวัน หากเช่าไม่ถึงหนึ่งวัน ให้คำนวณค่าเช่าตามส่วนของระยะเวลาที่เช่า ทั้งนี้ โดยรวม ภาษีมูลค่าเพิ่มด้วย

มาตรา ๕ บทบัญญัติมาตรา ๔ (๑) ไม่ใช้บังคับกับรายจ่ายที่เกิดจากการซื้อหรือการเช่าซื้อ ทรัพย์สินประเภทรถยนต์นั่งและรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกินสิบคนตามกฎหมายว่าด้วยพิกัตอัตราภาษี สรรพสามิต ในกรณีที่

(๑) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งประกอบธุรกิจซื้อขายหรือให้เช่าซื้อรถยนต์มีรถยนต์ ประเภทดังกล่าวไว้เพื่อเป็นสินค้า หรือ

(๒) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งประกอบธุรกิจให้เช่ารถยนต์มีรถยนต์ประเภทดังกล่าว ไว้เพื่อการให้เช่า เฉพาะมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือหลังจากหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาตามมาตรา ๖๕ ทวิ (๒) แห่งประมวลรัษฎากร

มาตรา ๖ บทบัญญัติมาตรา ๕ ไม่ใช้บังคับกับรายจ่ายที่เป็นมูลค่าต้นทุนของหรือค่าเช่าทรัพย์สิน ประเภทรถยนต์นั่งและรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกินสิบคนตามกฎหมายว่าด้วยพิกัตอัตราภาษีสรรพสามิต ที่เกิดจากการซื้อ การเช่าซื้อ หรือการเช่าที่ได้ทำสัญญาก่อนวันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่ได้มีการใช้บังคับพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยรายจ่ายที่ไม่ให้ถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิ (ฉบับที่ ๒๕๕) พ.ศ. ๒๕๓๕ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ มีผลทำให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลไม่สามารถนำรายจ่ายที่เป็นมูลค่าทรัพย์สินของหรือค่าเช่ารถยนต์นั่งและรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกินสิบคน มาหักเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิได้ ซึ่งก่อนที่พระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ ๒๕๕) ใช้บังคับ การนำมูลค่าทรัพย์สินของหรือค่าเช่ารถยนต์ประเภทดังกล่าวมาหักเป็นรายจ่ายสามารถกระทำได้ ทำให้เกิดผลกระทบต่อบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการขายหรือให้เช่ารถยนต์นั่งและรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกินสิบคน ซึ่งมีรถยนต์ประเภทดังกล่าวไว้เพื่อเป็นสินค้าหรือเพื่อการให้เช่า และบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีรถยนต์ประเภทดังกล่าวไว้ใช้ในกิจการของตนเอง ซึ่งได้ทำสัญญาซื้อ เช่าซื้อ หรือเช่ารถยนต์ประเภทดังกล่าวก่อนวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๓๕ สมควรกำหนดข้อยกเว้นมิให้ใช้บังคับพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวกับกรณีของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการซื้อขาย ให้เช่าซื้อ หรือให้เช่ารถยนต์ มีรถยนต์ประเภทดังกล่าวไว้เพื่อเป็นสินค้าหรือให้เช่า และกรณีของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลได้ทำสัญญาซื้อ เช่าซื้อ หรือเช่ารถยนต์ประเภทดังกล่าวเพื่อใช้ในกิจการของตนเองก่อนวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๓๕ รวมทั้งสมควรปรับปรุงการคิดอัตราค่าเช่ารถยนต์ประเภทดังกล่าวไว้ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้